

[Ebba Strange]

Det er vigtigt for SF, at der faktisk bliver udviklet nogle konkrete projektforslag, som flere af landene kan gå sammen om; det behøver ikke altid at være alle landene. Derfor er det også vigtigt med den meget ubureaukratiske model, som Socialdemokraterne har foreslået, som også bygger på folkelig deltagelse og ikke kun på politikerdeltagelse.

Det er også vigtigt for SF, at det, som Socialdemokraterne kalder bekæmpelse af forurening, ikke kun bliver en bekæmpelse af forurening, men at det bliver et forsøg på virkelig at opbygge noget, der kan være bæredygtigt i Brundtlandrapportens forstand, at man fremmer en økologisk bæredygtig udvikling i området og ikke nøjes med at bekæmpe forurening. Vi ved jo, at problemerne er kolossalt store i de tidligere kommunistiske lande, og når vi gerne vil hjælpe dem og støtte dem, synes vi fra SF's side, det er vigtigt, vi tager fat fra bunden og ikke nøjes med at rense op efter forureningen. Vi skal også give de erfaringer videre, som vi jo har i Danmark, når det drejer sig om udvikling af renere teknologi og vedvarende energi og på andre felter, hvor vi kan nogle ting, ikke bare i Danmark, men også i andre af de lande, der er omfattet af forslaget.

Som sagt vil vi meget gerne gå positivt ind i et udvalgsarbejde om forslaget.

(Kort bemærkning).

Henning Gjellerod (S):

Jeg kan godt tilslutte mig fru Ebba Stranges ideer om at opbygge en bæredygtighed, men jeg må dog minde om, at det her og nu gælder om at bekæmpe de meget alvorlige forureningsproblemer, der stammer fra de tidligere kommunistiske lande, og for at vi overhovedet kan komme i gang med det, må vi også opbygge en økonomi omkring disse lande. Det er fra den ende, vi skal starte, og det er også derfor, vi siger tingene, som vi gør, men vi er enige om, at vi på lang sigt naturligvis skal skabe bæredygtighed.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Uden råd og uden folketingsbeslutninger og uden alt det, vi drøfter her, foregår der faktisk et meget spændende samarbejde mellem områder i Danmark og områder i de lande, som

dette handler om. Det, jeg kender bedst til, er et samarbejde mellem nogle virksomheder i Århus, der er gået sammen og har valgt sig en bestemt by i Polen, som de samarbejder med.

Når jeg sagde, at jeg egentlig ikke tror, at vi er så uenige, er det, fordi det har vist sig, at man dér er meget interesseret i ikke bare at rydde op efter snavset, det skal man også, men samtidig i at gå i gang med at opbygge en anden måde at forsyne befolkningen med energi på, en måde, der ikke sviner, og i at gå ind i nogle positive miljøudviklingstiltag; det synes jeg skal med i forslaget.

Kirsten Madsen (FP):

Jeg er da glad for at høre, at udenrigsministeren hilser forslaget velkommen. Det er så meget mere interessant, som det den 22. november 1990 var et SF-forslag, og nu er det et S-forslag, så vi må konstatere, at SF har solgt forslaget til Socialdemokratiet, og at Socialdemokratiet nu har solgt det til regeringen eller i hvert fald udenrigsministeren.

Men det er da også nødvendigt, at der er et Østersøråd. I bemærkningerne til forslaget står, at der lægges afgørende vægt på, at et Østersøråd ikke skal forbindes med et tungt politisk apparat, og at man bør undgå et system af permanente udvalg i tilknytning til ministerrådet og det parlamentariske samarbejde. Ligeledes bør sekretariatsfunktionerne klares uden at opbygge noget selvstændigt embedsmandsapparat af betydning i tilknytning til Østersørådet. Det bliver interessant at se, hvad der er af betydning, og hvor stort et sådant embedsmandsvælde bliver, for det kan antage uanede dimensioner.

Fremskridtspartiet mener, at oprettelsen af et Østersøråd vil blive som en paddehat med uanede dimensioner af økonomisk karakter, et nyt organ, som rigeligt kunne have fået sine opgaver ind under Nordisk Råd. Der er bare den hage ved det, at Nordisk Råd har et kæmpemæssigt sekretariat, så det ville måske være en idé at bruge modellen fra Østersørådets sekretariat og nedlægge sekretariatet i Nordisk Råd og så putte opgaverne ind, så Nordisk Råd for en gangs skyld fik andet end selskabelige middage og morskab at arbejde med, nemlig en reel politisk opgave. For at lave et kraftcenter kunne man sammen med Nordisk Råd knytte de nye lande til, man mente der var brug for.